

няколко основни, едната от които е т.нар. рестриктивна размяна. Тя представлява директна размяна на жени само между две екзогамни групи. Другата е т.нар. генерализирана (индиректна) размяна и при нея има брачна размяна на жени от различни групи. Във връзка с типовете размяна теоретиците обръщат сериозно внимание и на екзогамията и кръвосмешението като фактори, които, допускаяки или не определена брачна размяна, предопределят в някаква степен социалните отношения, социалната солидарност и респективно функционирането на съответното общество.

За разлика от кръвното родство, родството по сватовство е по-малко изследвана проблематика в етноложката наука. Базирайки се на предходни изследвания на специалисти в тази област и на собствени проучвания, в монографията си “Родство по сватовство у българите” М. Иванова прави изключително задълбочена характеристика на особеностите на сватовството при православните българи, както и на връзките и взаимоотношенията, които то поражда в границите на екзогамно-родовия кръг. За съжаление изследователите на циганската общност не дават почти никаква информация за този вид родство при циганите. Единствено Ал. Пампоров отделя внимание на специфичната за някои цигански групи роднинска терминология, използвана за обозначаване на ограничен кръг роднини при близко сватовство. Липсата на информация, от една страна, поражда известни трудности при проучването, което се ограничава в определен географски ареал и крие опасност относно точността и изчерпателността на събраните данни. Но, от друга страна, се открива възможност за по-задълбочено изследване на почти неизвестна страна от родствената организация на циганската общност.